

РЕШЕНИЕ

№ 655

гр. София, 07.02.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 24.01.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радостин Радков

ЧЛЕНОВЕ: Ива Кечева

Светлана Димитрова

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Тафров, като разгледа дело номер **9089** по описа за **2013** година докладвано от съдия Светлана Димитрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл.АПК, във връзка с чл.63 от ЗАНН.

Образувано е по жалба на Комисия за защита на потребителите-С., пл. "С." № 4а, чрез процесуален представител ст.юрк. М.П., срещу решение от 23.07.2013 г., постановено по н.а.х.д.№ 20318/2012 г. от СРС, НО – 99-ти състав.

С обжалваното решение е отменено изцяло Наказателно постановление № К-[ЕГН]/28.09.2012 г., издадено от А. М. – член на Комисията за защита на потребителите /КЗП/, с което на [фирма] е наложено наказание на основание чл.24, ал.2 от Закона за електронната търговия /ЗЕТ/ за нарушение на чл.6, ал.4 от ЗЕТ имуществена санкция в размер на 500 лв.

В касационната жалба се поддържа, че решението на въззивния съд е неправилно поради необоснованост, противоречие с материалния закон и с целите на закона. Твърди се, че неправилно съдът е приел, че процесното непоискано търговско съобщение не е изпратено от сървър на ответното дружество. Според касатора районният съд не е трябвало да назначава съдебно-техническа експертиза, тъй като събраните по преписката доказателства са достатъчни за установяване по несъмнен начин, че ответникът е автор на въпросното търговско съобщение.

Ответникът – „ [фирма] чрез процесуалния си представител адв.Т.М. оспорва жалбата като неоснователна.От същия е постъпил е писмен отговор на касационната жалба, в която се излагат съображения за законосъобразност на въззивното решение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение, че жалбата е

неоснователна и моли решението на районния съд да бъде потвърдено.

Пред настоящата инстанция страните не са представили нови писмени доказателства. Съдът, след като взе предвид становищата на страните, наведените касационни основания и извърши цялостен преглед за законосъобразност на обжалваното решение по реда на чл.217 и следващите от АПК, намери следното:

Касационната жалба е процесуално допустима като подадена от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законно установения за това четиринадесетдневен преклузивен срок.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от Административно процесуалния кодекс и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, Първи касационен състав на Административен съд София – град намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази и това, че решението е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Приетата от съда фактическа обстановка е безспорна между страните и се потвърждава от събраните по делото писмени и гласни доказателства. При извършената служебна проверка първоинстанционният съд е приел, че не са налице основания за отмяна на НП на формално основание, предвид че както АУАН, така и НП са издадени от компетентни органи, в кръга на предоставените им правомощия и в предписаните от закона форма и съдържание. В хода на административнонаказателното производство не са констатирани процесуални нарушения, обуславящи отмяната на НП.

За да отмени НП въззивната инстанция е приела, че ответното дружество не е осъществило състава на нарушенето по чл.6, ал.4 ЗЕТ.

Този извод на съда е правилен. Съществен елемент от административното нарушение е авторството на деянието. От заключението на приетата съдебно-техническа експертиза се установява, че процесното непоискано търговско съобщение не е изпратено сървърите на суперхостинг, който управлява електронната поща за адрес „[електронна поща]”, а е изпратен от сървър с различен IP адрес, като изпращащата страна самоволно е приела самоличността на „[електронна поща]”. В с.з. вещото лице потвърждава, че процесното непоискано търговско съобщение не е изпратено от мейл-сървъра на [фирма]. Въззивният съд подробно и задълбочено е анализирал заключението на техническата експертиза, въз основа на което е достигнал до извод, че липсват данни ответникът да е автор на търговското съобщение, който извод се споделя напълно от настоящата инстанция.

Неоснователно е оплакването на касатора за допуснато съществено процесуално нарушение от районния съд, изразяващо се в назначаването и изслушването на съдебно-техническата експертиза. Заключението на експертизата е от решаващо значение за крайния резултат и без специалните познания на вещо лице не би могло да се разрие обективната истина и да се постанови правилно решение. Районният съд е осъществил правомощието си по чл.107, ал. 2 НПК, съобразявайки се както с искането на процесуалния представител на жалбоподателя, така и със законовите разпоредби повеляващи разкриването на обективната истина.

Тъй като настоящата инстанция не стигна до фактически и правни изводи различни от тези на районния съд, то обжалваното решение, като правилно и законосъобразно

следва да бъде оставено в сила

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-ви касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 23.07.2013 г., постановено по н.а.х.д.№ 20318/2012 г. от СРС, НО– 99-ти състав .

Решението е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

Председател:

Членове: